

Vítězné KOČKY z Legnice! (str. 1, 2 a 6)

1. 3. 2007

původní slovo / I. H.: Malířské kousky... * Anketa / Víckrát za jeden? -

Dnes: Pavel Kotyza; Vlasta Mlejnková * Malá recenze na... /

...Elektrotechnický kalendář L. Kotrhy * Ze světa / B. K. fotil

porotu v Legnici, Rozpaky ve SPAKu, Dánská aféra po

roce, Jujka vystavuje * Slovník katalogů / „N“ jako

humor pro Nevidomé (Praha 1998) * Komiks-News

#13 * KdyKdoKdeCoJak (a) Proč... / Proč chybí

v GAGu „Kdo je kdo“? * Z Šípošty / Dopisy

studentovi * Citát týdne / Meziválečná karikatura *

Jména z prvního seznamu členů ČUK * UVU hlásí /

Daně 2006 * Časopisy / New Scorpion Nr. 55 aneb

Černá Hora * Propozice / Indie, Švýcarsko, Rusko *

Do archivu /

Příspěvky 2007 +

„blíženci“ * Výsledky /

KALENDARIUM * Přihláška Surgut * Aktuálně / Holandsko a Prešov...

ČUK vydává GEK * týdeník České unie karikaturistů * V.ročník

* (zprávy ČUK č. 215) <http://cuk.dreamworx.cz>

Číslo 07 / 09

KRESBY V TOMTO ČÍSLE: KOTRHA, GATTO, GLUSZEK, STANKOVIČ,

ŠÍPOŠ, MLEJNKOVÁ, KATZ, HANÁK, JIRÁNEK, BAUER, BÁROVÁ, KRATOCHVÍL, SLÍVA...

Slovo původem / Malířské kousky brouků cartoonistů...

To, na co jsme v GAGu před časem upozorňovali, je potvrzeno. Cenami z jedné z prestižních přehlídek mezinárodní sítě cartoonistických soutěží - polského Satyrykonu.

Sbohem - bartákovská linko, nashle - kovařikovská štětinatosti, dovi - kotrhovská čáro, zapomenty buďte napříště Plotěné tahy!

Konečně strčte si kamsi, tedy do šuplíku, i ty své figurky, pánové Lichý a Kundero, zapomeňte na své pojetí vlasů pánové Jurkasi či Kratochvíle a na své vyiplané frňáky, mistři Kubče a Stesko. Nastává jiná éra a v ní se na rozvalinách říše figurální kresby začíná rozpínat malování...

A pěkně celoplošné, ani místečko nemůže přece zůstat na čtvrtce nevyplněno...

Jistě, mluvíme teď o kategorii „Kočka“ a to jen o prvých třech místech (na obr. vlevo: I. cena pro B. Stankoviče). Ale kde vzít jasnější argument pro nástup nového stylu cartoons? Stylu, který definitivně pohřbívá slovo karikatura - a instaluje na trůn slovo obrázek. Tedy cartoon, coby pojem pro obrázek veselý, humorný anebo prostě s tajenkou, obrázek pointovaný vtípem... Kde tady vidíte nějakou deformaci, zveličování podstatných rysů či nedostatků? Jak o tom píší učebnice

a slovníky? Naopak - cartoons se stále víc tváří jako málem „realistické“ zachycení skutečnosti tradičními či méně tradičními výtvarnými prostředky. Jistě, je to „klamání tělem“, související se samou podstatou dobrého humoru: humor budící postava se sama nesmí smát jako blbec, smát se musíme my. Tomu, že se bere vážně. Právě tak nové (ale popravdě: všechny dobré) cartoons předstírají vážný, ne-li dokonce lyrický výjev. Budí tak úsměv - a působí

nám radost z pochopení té chytré kamufláže... Takové jsou dnes kreslené vtipy, stále častěji bez hloupých slov mnohdy negramotných autorů. Promiňte, takové jsou nyní malované vtipy, nebo aspoň vymalované a pomalované cartoons.

Porotce z Legnice Kovařík by nám jistě lépe dokázal přiblížit poměr vtipů zakládajících si na kresbě a těch „malovaných“. A dodat, že v kategorii se moc klasických „panáků“ čekat nedá. Jistě by mohl též předhodit, že Grand Prix získala klasická kresba, karikatura. A dokonce černobílá: Také by možná potvrdil, že na stolech se stovkami obrázků je poměrné zastoupení jiné než ve finále. Jenže právě finále více říká o trendu - je výrazem názoru poroty. Nástup „celobarvy“ ve finálovém kole a na místech s cenami je proto nutno vzít v úvahu. Také jinde, jak už jsme si v GAGu ukazovali, jsou tito a jim stylově podobní autoři

v ofenzívě: Kuczynski nebo Ochakovski, Gepp, Bondarowicz... A nyní v Satyrykonu: první Stankovič, druhý Gatto i třetí Gluszek - přitom z jejich koček toho moc nevidíme. Ale jsou přítomny a oceněny. Koukejte se a posuzujte. Není třeba hned měnit osvědčený styl. Ale výtvarné umění bývalo vždy záležitostí nových směrů a dobové módy. A každý z dobrých malířů měl během kariéry svá modrá či tmavá období.

Ivan Hanousek

A ještě jedno zjištění. **Na obrázku vlevo** je jedna z prvních prací mladé umělkyně **Kateřiny Bárové** (13) Moravské gymnázium Brno. Téma „kočka“ je v ní sice ukryto (!), ale se Satyrykonem dílo nesouvisí. Naopak - je výsledkem seznámení se autorky s katalogem brněnské soutěže Napoleon (Slavkov) a jasnou inspirací tu byl „**Vítězný oblouk**“ (zaslal kolega L. Sigmund). O tom, jak malé rozdíly mohou být mezi dílem talentovaného začátečníka a uznávaných a ceněných autorů, svědčí sousední **obrázek**: III. cena Satyrykonu - polský cartoonista **Jerzy Gluszek**. A práce, která dostala II. cenu? Je od **Alessandra Gatto** z Itálie - a najdete ji ještě o další kousek dál v tomto GAGu.

Z Legnice / Porota to nemá lehké...

Kovaříkovy záběry z velkého historického sálu v polské Legnici ukazují už „závěrečné“ práce při hodnocení soutěžních obrázků. Ta první fáze je daleko delší, obsažnější a vlastně i

náročnější. A stoly jsou při ní jistě zcela zaplněny, jak to někteří z nás znají z porot dalších mezinárodních festivalů (osobně z Humorestu, Písku, Prahy, Prešova nebo Kožuchówa) a právě tady může dojít k nejdrsnějšímu opomenutí vynikajícího vtipu. Projít si důkladně tu tisícovku obrázků znamená mít na ně nejméně tisíc minut - a to je nejspíš jen zbožné přání. Vždyť to by chtělo mít na „předkolo“ aspoň dvě osmihodinové šichty! Konečně o tom, jak fungoval systém práce jury, referoval v minulém e-GAGu Břetislav Kovařík. A my jsme si slíbili dodat ještě pár ilustračních fotografií. Tedy - tu jsou:

30. SATYRYKON - porota ročníku 2007.

Na snímku vlevo jde o určení nejlepšího díla v sekci volný námět - vpravo pak o kočky... Že je to práce vzrušující, je vidět jen z detailů. **Chmurzynski** vlevo živě gestikuluje ve snaze vysvětlit svůj názor **Boutonovi** - ten však si v obranném postoji založil ruce - pod to se zřejmě nepodepíše! **Gepp** si drbe hlavu a **Pietraszková** okusuje nervózně svou tužku. Vpravo si **Dergačov** (zády) mne bradu a ředitel Chmurzynski útočí, **Kolacz** to kontroluje, Bouton tentokrát už svou rukou naznačuje výpad ze zajištěné obrany. Nu a dole? Bouton se vzdává - nebo už odlétá...?

Náš předseda Břetislav **Kovařík** to vše dokumentuje fotoaparátem. (GAG)

Do archívu / Zpátky ke kořenům aneb: jak vypadal první seznam členů ČUK?

Vznikl počátkem roku 1990, měl devět stránek či spíš 9 listů, z jedné strany opatřených oxeroxovanou, původně ručně narýsovanou tabulkou. Do ní byli - a to na psacím stroji! - zapsáni až do pořadového č. 203 karikaturisti, kteří se toho čerstvého jara přihlásili do nově vzniklé České unie karikaturistů. Dále pak ještě další - už dopisováni ručně, perem a to neabecedně. Až po číslo **213**. Číslo je to zajímavé a ukazuje, kolik - ať už skutečných, anebo potenciálních humoristických - kreslířů v té době u nás působilo.

Rovnou si povězte, že celkem **146** z těchto jmen už v ČUK nenajdete. Z toho ovšem vyplývá, že naopak **67** osobám členství v ČUKu vydrželo (anebo že se do unie zase vrátily). Byli také autoři, kteří do ČUKu nevstoupili nikdy - jako Daniel, Žáček, Kánský, Lang, Linek, Žentel... ze starších Pop, Kristofori, Malák, Nepraš, Hlavatej, Pitra, Weigel... a také mnozí z těch zapsaných v seznamu se v ČUKu ani neohřáli - prostě jen se přihlásili, na ustavující valnou hromadu však už nedorazili a legitku si nepořídili. Takových jsme napočítali **24**. Připomeňme si, že členství tehdy bylo za Kč 120 pro kategorii A - „amatér“ a za Kč 320 pro B - „profesionály“ ročně (měli v tom též individuální členství v UVU). A ještě jedno číslo, které s dalšími příliš nekonvuje, ale je zajímavé - je to počet autentických podpisů - je jich celkem **94** na listině zakládajícího setkání.

Než se ponoříte do seznamu a budete se probírat jmény, vězte, že jde jen o hrubé třídění dle chabé paměti jednoho, byť zakládajícího člena. V původním seznamu, z něhož jsem čerpal, je **76** „profíků“ a k tomu **137** neprofesionálních výtvarníků. V tomto, který předkládám, jsou rozděleni „baj očko“ na jiné dvě základní skupiny - ty kteří se přihlásili, ale do ČUKu nedospěli (24 osob) a ty, kteří dospěli, ale dnes už v něm nejsou (111 jmen). A někteří kolegové nás opustili nadobro - nejméně jedenáct karikaturistů z původního seznamu jsme za těch 17 let pohřbili. Konečně se samozvaný třidič dopustil i označení tučným písmem u jmen těch autorů, kteří prokazatelně své vtipy produkovali a také publikovali, a to nejen „Na pokusné vlně“ či ve sloupku „A - jako amatéři v KUKu“... Dohromady je těch tučně vyznačených autor mimo ČUK (resp. mimo svět) na sedmdesát...

Ještě jednou tu pro jistotu připomeňme, že ty, kteří ČUK založili - jako Barták, Kučera, Hanousek, Kovařík, Dostál J., Slíva, Renčín, Slejška, Vobr, **Kuklík (na snímku)** a desítky dalších (a působí v něm dosud), zde nehledejte! Najdete nás v současném seznamu členů pohromadě s těmi později vstoupivšími (mezi nimi byl kupř. Neprakta). Jistě je zajímavé, že některá jména v původním seznamu členů ČUKu také nenajdete - a dnes už v něm opět nejsou. Dvě jména za všechny - Igor Ševčík a Jan A. Pacák. Jména připomínáme spíš proto, aby nezapadla - vždyť kde dnes chcete najít jakoukoliv informaci o cartoonistech v uplynulých letech, když ne v sebraných ročnících e-GAGu?

(Kresby: **Jiránek, Hanák, Jurkas**, foto: **GAG**)

Napadne-li vás ještě nějaké zajímavé jméno, vzpomenete-li nějakého zapomenutého, zvláštního nebo dramatického osudu autora, tím lépe. A pokud to ve vás probudí chuť se o svou vzpomínku podělit s ostatními, dejte vědět...

Do ČUKu jen přihlášení (i s adresou) zájemci (24)

Burnet René
Cimprich Jaroslav
 Dostál Josef
 Flohs Rudolf
Herinek V. a P.
 Jindra Petr
 Jindrák Jan
 Kacařík Pavel
Kráska Roman
 Kučera Vojtěch
 Kuřík Václav
 Liška František
 Maršálek Štěpán
 Morávek Pavel
 Mrázek Miroslav
 Nevlud Jiří
 Novák Petr
 Puchová M.
 Sláčík František
 Štulík Jiří
 Šolc Josef
Vanek Marcel
 Valeš Michal
 Kahuda Tomáš

Někdejší členi (111):

Bárta Zdeněk
 Baťa Jiří

Benetka Karel
 Bláha Karel,
 Blažek Josef
Bogdanowicz Radovan
 Boháček Antonín
Böhnel Richard
Burianová Zora
Cíta Jaroslav
 Čížek Jiří
 Čižmař Michael
Daněk Jiří
David Evžen
 Doležalová Jana
Douša Marek
 Drbohlav Jiří
 Faltus Milan
 Filip Petr
 Frič Radek
Gayer Tomáš
Grombiřík Dušan
Helvich Bohumil
 Heralecký Jan
 Hlavinka Petr
 Hořínek Bedřich
Hovorka Jan
Hrabovský Pavel
Hradecký Radovan
Hradecký Václav
Chadim Jan
 Chudoba Josef

Jiránek Vladimír

Junek Zdeněk
 Juračka Antonín
 Juračka František
Juřena Petr
 Kapl Petr
 Kardoš Miloš
Kemel Miroslav
Klos Karel
Kočí Martin
 Kohout Jiří
 Kopecký Jiří
Korbel Jan
Koťan Pavel
Kounovský Milan
 Kuklík Jindřich (ValMez)
Kroupa Josef
Kulhánek Josef
Kummermann Daniel
 Kupka Romuald
 Kuršelová Vlasta

Langhans Pavel
 Ledvina Milan
Lomová Lucie
Lušovský Jan
 Macas Karel
 Mácha Květoslav
Machala Svatopluk
Marks Josef
 Martinec Jan
 Mašek Martin
Matouš Radek
Matoušek Lubomír
Matuška Pavel
 Měrtl Miroslav ?
 Micka Martin
 Morava Václav
 Neischl Jaroslav
 Ondráček Martin
Orián Edmund
Pálka Dušan
Petrák Jiří
Pink Oldřich
Písařík Jan
 Prokeš Miroslav
Pralovszký Boris
Rak Pavel
 Rybář Martin
 Rohel Tomáš
 Rubina Ladislav

Řežáb Antonín
 Říha Jan
 Řehoř Karel
Schinko Jan
 Skura Pavel
 Slovák Vojtěch
Sotona Miroslav
Steklík Jan
 Šebest Jan
 Šmídák Ivan
 Šourek Pavel
Šrámek Jiří
Šuta Petr
 Trojan Petr
 Tumlíř Pavel
Tobischová Monika

Vinter Vlastimil
 Vitoň Zdeněk
 Vojta Michal
Vránek Petr

Vyčítal Jan

Urban Petr

Vaněk Zdeněk

Weinert Vojtěch
Zadrazil Petr
Zdražil Luděk
 Žabka Michal
 Čapek Zdeněk
Johanus Václav
Pytlík Jiří
 Zapletal Petr
Beneš Zdeněk ?
 Janů Josef
 Radosta Pavel

Zesnulí (na seznamu z r. 1990 jich je 11):

Brožek Josef, Černoušek André, Holý Stanislav, Hrdý Michal, Kavka Jiří, Kerhartová Marie, Kočí Jaroslav, Lepší Vlastimil, Mlynář Stanislav, Pařík Jiří, Šveňha Václav.

Citát na tento týden:

Karikatura mezi světovými válkami

Nejpočetnější byly karikatury na tradiční politická a společenská témata. V průběhu trvání první republiky můžeme vyzorovat postupnou proměnu politické karikatury. Začíná jako dobromyslná kritika poměrů, z níž číší snaha o povzbuzení a víra v to, že jinak je vlastně všechno v pořádku, která ve dvacátých letech, vinou řady nekonečných korupčních skandálů, postupně hořkne a vyostřuje se. Výjimku zde tvoří tisk komunistický, který je od svého počátku prodchnut nenávisí k novému politickému zřízení. Postupně se však karikatura obrací spíše mimo hranice republiky. Politický vývoj v zahraničí, tedy především nástup nacismu v Německu, vyvolaly v karikatuře některé velmi časně, až prorocké reakce (prorokovat, to je ostatně něco, co má karikatura v popisu práce). Vznikaly protinacistické a protiválečné cykly, z nichž nejznámějším jsou Diktátorské boty od Josefa Čapka, které vyšly knižně v roce 1937 poté, co byly publikovány v Lidových novinách. Nemůžeme ovšem nedodat, že mnoho periodik zůstalo v tomto směru nedotčených a až do „Mnichova“ se věnovalo kuchařskému umění novomanželek nebo roztržitým profesorům.

O. Chrobák - T. Winter „V okovech smíchu“ 2006

Kniha fórů vzešlá z „blogu“

Od srpna 2006 německý karikaturista Peter Kreuselberg denně komentuje na webu aktuální světové dění svými karikaturami. Nyní shrnul 100 svých kreseb do knihy „**Karitaturblog.de – prvních 100**“. Autor - bankovní obchodník a mediální tvůrce - osvědčil svůj kreslířský talent a za krátkou dobu dokonale zprofesionalizoval své umění. Může se pochlubit víc než stovkou karikatur v různých stylech, také comicsem a dalšími uměleckými díly. (de)

Na obr. vlevo: Alessandro Gatto (Itálie).

Oceněné dílo ze Satyrykonu 2007 - II. cena (k poznámce na str. 2 -3)

Žádná karikatura nemá cenu života... aneb „Dánská aféra“ po roce

Podle současného hodnocení Flemiga Rose, kulturního redaktora dánských Jyllands-Posten, otevřely uveřejněné karikatury Mohammeda nový pohled na mezikulturní dialog. Množství muslimů je toho mínění, že náboženské pocity (cítění) by měly mít přednost před hodnotou svobodného vyjádření názoru, říká F. R. A o tom se musí dále a stále mluvit. ©

Ve SPAKU o rozpaku

107 Poláků je na seznamu členů polského svazu cartoonistů SPAK. Je to dost málo, neb v Polsku je aktivních „rysowników“ nejméně dvakrát tolik co u nás (ČUK se pohybuje kolem stovky členů). Otázkou ovšem je, zda členská listina SPAKu ještě neprořídne po zmatcích kolem letošní mimořádné valné hromady. Mezi autory jsou někteří významní umělci někdejších „zlatých let“ cartoons jako Flisak, Puchalski, Ziomecki, Jujka, Butenko, Stok, ale také některé velké postavy současnosti: Kuczyński, Luczyński, Mysyrowicz, Cebula, Kożusznik, Kryśków, Matocha, Pietrzak, Sawka. Nenajdete zde ale třeba Szumowského, Sadurského, Hajnose, Bondarowicze, Gluszeka, Woloszyna, Strzelczyka, Frackiewiczze, Trzepalku, Krotose, Zaradkiewiczze aj. Jak víme, na www.spak.art.pl byl ještě před několika lety uváděn stav kolem 170 členů (byť z části neplatících)

Bratři Militaru z Rumunska vydávají Antistress.

Organizátoři mezinárodních soutěží znají dva rumunské karikaturisty s jedním příjmením Militaru stejně, jako znají třeba české bratry Svitalské. Daniel (na obr vlevo nahoře) a Virgil Militaru se porotcům prezentují nejen svými „biografiemi“ připojovanými k přihláškám do soutěží, ale i svými „Antistressy“. Kdysi jsme v e-GAGu už o takovém sešítku psali. Nestačí jim zřejmě jen internetové stránky - rádi na sebe (a tím na svůj web) upozorňují i tištěnými letáky. Ten, co máme k dispozici, je zřejmě dvoustrana 14 - 15 z jejich Anti-Stressu. ©

Texty - asi aforismy Daniela - jsou rumunsky a tedy k nepotřebě. Ale obrázky Virgila jsou obvykle beze slov. Z těch čtyř co (ne)vidíte je jasné, že jde o kresbu srozumitelnou (dejme tomu a la Zdeněk Hofman), vtipy jsou jasné a „normální“, žádná bomba, ale ani nic hloupého či ubohého. Jako *antistressivum* bez lékařského předpisu jsou lehce dostupné a pro leckoho jistě i účinné. Větší balení je k dostání na: www.antistress.ro. (gag)

Jujka ve Varšavě - opožděné jubileum

Jujka vystavuje do 18. března t. r. v Muzeu karikatury ve Varšavě.

ZBIGNIEW JUJKA: ŻART PRASOWY. SPÓŻNIONY JUBILEUSZ (vtipy pro noviny - opožděné jubileum). Zajímavé na tom je, že jde o výstavu pod patronací polského šéfa senátu. Čiperný nestor (jeden z nestorů) vybral nejvyvedenější kusy ze své tvorby. Právě jubileum (*1935) oslavil ve správném roce v Kożuchówě - na snímku (Varšavské muzeum bylo tehdy v renovaci).

Jak se v pozvánce píše: Kdo by ho neznal? Debutoval v r. 1953 v „Gazetě Zelenohorské“, ještě před studiem na architekturu v Gdaňsku. Nakreslil desettisíce satirických obrázků, nejvíc je znají čtenáři „Baltického deníku“ - zde už 44 let publikuje týdeník „Deniček“ - aktuální satiru. V novinách „Slovo lidu“ v Kielcích měl vůbec nejdéle trvající rubriku v polských novinách - „Kroniczkę Aktualności“. Po zániku listu publikuje Jujka „Echo dne“, ale i jiné vtipy jinde.

Vydal také více než 50 autorských alb humoru a ilustroval desítky knih.

Před rokem jsme čtenářům GAGu Jujku představili v cyklu „**Kdo je kdo ve světě cartoons**“ a teď jen doplňujeme: Jujka několikrát vyhrál někdejší *Zlatou Szpilku*, v r. 2000 získal cenu *Eryka*. A v r. 2003 i 2004 - „Błękitnego Melonika Charliego“. V roce 2006 cenu *Nagroda Pomorska*, odznak *Pro Ecclesia et Populo* a též medaili *Gloria Artis*. Mezinárodní ceny má třeba z Montrealu, Berlina, Ancony, Bordighery, Knokke-Heist, Skopje i Tokia. **Foto: GAG** ®

Anketa / Dnes „na PC ano / ne“ : Pavel Kotyza; Vlasta Mlejnková

Naše unijní diskuse se poněkud odklání od zadání, kterým bylo „**posílání stejného vtipu do více soutěží**“. Berme to tak, že názory na toto téma v e-GAGu vyřčené byly dostačující a že „*více o tom neřeba...*“ Diskusi k tomu ovšem neuzavíráme. Jako o něco „**živější**“ téma se však ukazuje související otázka - **jak posuzovat tzv. „digital art**“, tedy počítačovou grafiku = cartoonistiku. A jelikož se tato „disciplína“ jistě rozšíří, rádi přinese i vaše názory na ni. Dnes nad tím uvažuje Pavel Kotyza. A na stejné téma reaguje i Vlasta Mlejnková.

Cartoon versus PC

Milí přátelé cartoonisti i vy, počítačové grafici.

Dlouho jsem přemýšlel, mám-li se vyjádřit k probíhající diskusi. Kreslený humor versus počítačová grafika. Nakonec jsem se rozhodl, že do toho jdu.

Podle mě jsou to zcela rozdílné disciplíny a dost těžko se srovnávají.

Je to srovnání lidského kumštu a počítačové preciznosti.

Přiznám se vám, a je to jen a jen můj problém, nemám moc rád počítač a on to dobře ví. Kdykoliv kolem něho projdu (a to mu ani nic nedělám!), rozvlní se obraz, nebo v něm něco křupne. Ještě že mám vypnuté reproduktory, jinak by mě určitě počastoval nějakou hutnou nadávkou. Beru ho pouze jako nutné zlo a prostředek, abych se dozvěděl co potřebuji a případně něco napsal. Zkoušel jsem i různé grafické programy, jsou zajímavé a hodně pomohou grafikům v práci (reklama, tiskoviny atd.) Jenom mě trochu děsí, že počítač má suplovat něco z kumštu člověka. Dnes je počítačový grafik, jak často čtete hrdý titul v inzerci, každý, kdo trochu umí ťukat na klávesnici. Dle toho také vypadá úprava mnoha letáků a dalších tiskovin, které denně bombardují naše domácnosti.

Já se vždy budu sklánět před krásnými linkami, vytvořenými rukou člověka. Švihovka je švihovka. Nejsem proti „kreslení“ na počítači, ať kdo má výtvarný cit si to klidně dělá, utéct se před technikou nedá. Já jsem se rozhodl, že zůstanu u klasického pera a tuše. Občas mně v některé redakci černobílou kresbu stejně „vkusně“ obarví, takže vy kreslíři, kteří kresbu

neumíte barvit na počítači se ničeho nebojte, on to nějaký „grafik“ v redakci zvládne zdařile za vás!

Rád piji kávu z ručně malovaného hrníčku, hrnek potištěn husou z hypermarketu mě bohužel odpuzuje. Rád obdivuji malovaná plátna mistrů kumštu, reprodukce z marketů mě nezajímají. Mám rád Braunovy sochy z pískovce, nemusím sádrové odlitky „velikánů“!

Co jsem to vlastně chtěl říct?

Ted' právě byl přerušen tok mých myšlenek, neboť náš kocour rozlil tuš za čtrnáct korun na koncept a jednu kresbu, hlavně, že mně nedošel toner v tiskárně. Jdu si umýt zašpiněné ruce. Hm, kresba i povídání jsou v čudu! Být to v počítači, tak by mně to určitě deletoval!

Tak přeci dochází k tomu, že sedám k počítači a píši vám tohle povídání. Chtěl jsem vás ještě potěšit bonusem („vtipnou kresbou“), ale díky scanneru, který mě zcela ignoruje, musím skončit. Počítač se začíná podivně vlnit. Honem uložit a jdu si rychle koupit novou tuš! Omlouvám se vám za nesourodý tok myšlenek.

Zdraví vás váš, ještě kreslíř, Pavel Kotyza, Pardubice

P. S. Přes naše různorodé názory, zůstává naším hlavním cílem pobavit lidi. Takže kreslíř a počítačovci, mastěte si to na co chcete a čím chcete, ale hlavně ať to má vtip. **P. P. S.** Odpouštím všem, kteří se mnou nesouhlasí, já s nimi také ne. Zaplat'pánbu, máme demokracii! Anebo ne?

Kresba: Pavel Hanák

Chvála elektronické kresby

kresba: autorka

Zdravím Šípoše von Studénka! Dovoluji si mu jemně vzkázat, že jsem trouba i já, anžto fóry kreslím myší. Při držení tužky elektronické nebo klasické mi zamrzají prsty. Tak kreslím myšičkou a ráda. Je to poněkud pracnější, protože v kontaktu vyzobávám jednotlivé body, ale jde to. Barvičky se míchají lehce, vrstvení objektů mi nevadí. Nemusím utírat pocintaný stůl barvani a přemýšlet, jak zprasený obrázek vybarvit jinak. Stačí se vrátit k předchozí variantě.

K anketě: Ať si kreslíři posílají svůj vítězný fórek kamkoli se jim zamane, je to jejich věc a posléze poroty vycházející z regulí soutěže. Obdivuji všechny obesílatele soutěží, neboť je třeba myšlénku nakreslit, vybrat z mnoha dalších, úhledně zabalit, zajít na poštu, zaplatit poště atd... Já zpravidla končím u - vybrat kresbu...

Zdraví "husa z jeskyně" bába Mlejková,

Pozor / ČUK!

Řádná schůze předsednictva ČUK se překládá ze 7. 3. na 14. 3. 07. Místo „U Kobrů“ zůstává.

Z ŠÍPOŠTY / Dopisy studentovi

Před časem se ČUK přihlásil moravský student, který připravuje svou bakalářskou práci na téma cartoons v médiích. Vedle Břeti Kovaříka, kterého oslovil, mu byli a jsou jako zdroj informací i lektori ku pomoci teroretik výtvarné publicistiky a novinář Ivan Hanousek a praktikující severomoravský editorial-cartoonista Václav Šípoš. Z jednoho z jeho několika dopisů si s jeho souhlasem dovoluujeme ocitovat větší část, neb jeho autentické zkušenosti jednak mohou zajímat jeho dosavadní kolegy (než bude coby chronický neplatič vymazán z našeho spolku), jednak jsou i důležitým svědectvím o praktickém zacházení s cartoons v periodickém tisku v dnešní době.

*Vážený a milý studente Homolko,
jaké krásné téma jste si zvolil. Zároveň trochu bolestné v našich končinách. Téma
karikatura v médiích.*

Mně je za tři padesát. Jsem na volné noze od roku 2000. Živím se kreslením karikatur, kreslením portrétů, dělám grafiku na kompu. Od roku 1992 jsem pracoval v ostravské, tehdy Nové hutě a.s. jako výtvarný redaktor podnikového časopisu, kde jsem kromě „špíglování“ fotografoval a kreslil třeba humor do tohoto plátku, karikatura se zde moc netrpěla... Tuto činnost jsem dělal až do vykopnutí z podniku v roce 2000. Pokud potkám bývalé zaměstnance, vždy rádi vzpomínají na fotografie, na kresby a lecký tento si je nechával svázat. Já taky. Musím vzpomenout i na dřívější léta osmdesátá. Městský stavební podnik v Ostravě (800 lidíček) měl taky takový plátek a já ho měl na starost. Lepilo se to na výkres a v tiskárně ofotilo a ofsetem vytisklo. I tady jsem nakreslil nějaké forky jako nadšenec kresleného humoru tehdy vycházejícího Dikobrazu, ve kterém mi tu a tam a ještě 2x vytiskli kresbu. To jsem vždy stál ráno u stánku a horečně listoval jestli už. V tom podniku to byl měsíčník o pár stránkách, nicméně jakési šidítko pro mne. Je zajímavé, že tehdejší „hlavní redaktor“ je dnes ve vedení jednoho ostravského deníku a moc se ke mně nezná. V těch časech se mi „povedla kresbička“, za kterou si mne ředitel pozval na koberec. V roce 88 to myslím bylo, a že tam nechce druhý osmašedesátý rok a další výtisky chtěl pak osobně vidět ke korektuře. Dál to znáte.

Titulní cartoon - námět vymýšlí redaktor

Jak je to dnes, konkrétně z mé praxe? Jistě, že pro karikaturistu je práce v novinách požeňná, ale jak jsem zjistil loni i řehole. Pracoval jsem od ledna roku 2006 v Listech moravskoslezských.

Osloven tehdy Ivanou Gračkovou, coby šéfredaktorkou, znajíc se léta. Týdeník vychází i letos, nicméně jsem loni v září práskl dveřma redakce. Jak vypadá? Graficky je na titulu karikaturní kresba, ne malá až na čtyři sloupce široká. V poměrech republikových věc nevídaná. Střídali jsme se týden co týden čtyři kreslíři různé úrovně. Aby však takové noviny přesáhly regionální úroveň, určitě bych tam někte-ré výtvo-ry tzv. umělců nedal. Ony kresby ražení Trnek brnek a v Listech i větších diletantů. SIC... Obligátní politická karikatura na titulu.

Na můj dotaz, proč nedělám ty kresby jen já, či jeden autor, mi bylo odpovězeno šéfkou, že by to bylo „vydiratelné“. Nepochopil jsem co a jak. Obálka se dělá tak, že návrh, motiv vymyslí redaktoři a kreslí to doprovodí svým uměním karikovat politiky. Nikoliv scénu. Tu vymyslí redaktor(ka) či jiní, kdo všechno ani netuším, jen ne (proboha) výtvarník se svým intelektuálním výlevem s časopisem pro blbce. Vznikají tam jakési krkolomné verze co s humorem nemají nic společného. Je smutné, když vám redaktorka středního věku radí, jak kreslit politika s tím, že: „a namaluj primátorovi rohy, on je to takový čert, já ho nesnáším“- to když jsem se optal „A proč?“.

Není to až zábavné, milý pane studente Homolko? Dále pak byl v redakci velký tlak na kreslíře, aby čtenáři (hlavně redaktoři) na první pohled poznali politika a sám jsem zde zjistil, že mají redaktoři velké vizuální problémy, až bych řekl hodného vyšetření lékařem. Ono hudební sluch se zjistit dá, ale tento druh slepoty ne, a několikrát jsem si měl možnost, a dělalo mi to škodolibou radost, otestovat kdo koho a kdo ne, poznal.

Portréty - obrázek toporný, mrtvý, levný, jako z tabla

Kreslíři (karikaturisté se zdráhám vyslovit) pak otrocky překreslují fotografie. Smutné z hlediska profesního grafika. Výsledkem karikatury, a to je trendem současné situace v časopisech, obrázek toporný, mrtvý, levně zkonstruovaný, fotokolážovaný. Upoceně texty redaktorů tomu nepřidají. Musím zde vložit připomínku, že něco jiného je Neprakta-Švandrlík, ale redaktoři se tak vidí a tyto neosloví. Víme proč.

Udržel jsem se do září a skončil. Prdly mi nervy, když redaktorka nepoznala v tvářích boxerů, což bylo zadání, lídry, pro obecnost čtenářskou osoby neznámé, pro redaktorku asi důležité a tlačila mne stále do reality fotografické, zřejmě předzápasové.

Boxoval jsem jako kluk za Vítkovice a sám jsem se nepoznával, natož má matka.

Všimněte si prosím, pane studente Homolko, že až na konec uvádím, že toto se konalo za 650 Kč, a to jsem kolikrát kreslil politiky i tři a celý den bylo málo a stále v redakci sedíc, neustále konzul-tujíc jestli „ho“ už někdo poznává s veškerou snahou ještě zkomponovat obrázek, aby nevypadal jako tablo z let padesátých, kdy tělo jde vlevo a hlava hledí vpravo. Samozřejmě, že jsem si vědom i svých nedostatků, to byl ale i důvod proč jsem neodešel už první měsíc. Peníze zde roli nehrají, protože se živím stále jako kreslíř i bez této redakce. Vnímám sice, že čtenáři toto netuší a rádi si koupili Listy s mou kresbou, přinejmenším

kamarádi a jestli je to pro tu kterou stranu není škoda?

Sleduji trend karikatury a vnímám několik věcí. Sune se čtenářům karikatura fotografického podání. Kreslíři jako by nebyli. Taková ta tabla z let padesátých s portrétem „vystřiženým“ a dolepenou postavičkou. Shodou okolností jsem takovou sérii dnes na netu, asi je to fakt dobré. Zasmát se můžete hlavě

Paroubkově v těle Betmena s rudým praporem srpem a kladivem atd.

Na trhu chybí bravurní kreslíři typu za všechny jednoho - Franty Bidla. Vídávám jakási kresebná razítka až logotypy. Neochota nechat kreslíře samotného reagovat. Na cokoliv. A to na titulní straně. Jako by humor redaktorův byl pomazán vtipnou kaší a kreslířův ne. Viděl bych v novinách jen titulky a pod nima kresbu.(přeháním). Navíc do toho často kecá i urputný majitel, který rozumí jen těm penězům. Ne všichni. Momentálně kreslím do Trubače, plátku kolem Štramberka. Noviny, měsíčník vydává pan Šmíra, umí kvalitu ocenit a takovými lidmi se obklopuje (koho chleba...)

Kresby ukazují leccos o krajích a dobách

Pane studente Homolko, dovolil jsem si zcela jednostranně komentovat situaci v novinách, maje zkušenosti osobní víceméně negativní. Jako člen České unie karikaturistů Vám vřele doporučím pana Ivana Hanouska. V oblasti této není u nás v republice fundovanější osoba. Pište mu hned. Vzhledem ke svému věku Vám okomentuje dění na scéně kresleného humoru z dob, kdy si listoval v časopisech s karikaturou F.X. Šaldy, bratří Čapků... až po tiskoviny z ranku Respektu, Reflexu. Nebude-li mrzký zkrzeva zdraví, vědom si svého až téměř kultu karikaturnostní vědy, vychrlí na Vás co jsem nedodal, nebo pošle k šípku odkud jste přišel. O těch dobrých kreslířích, časopisech, novinách, odkazech a pod., které pracně léta schraňuje, uchovává, archivuje a výhradně členům unie týdně předává, neb se již i kolikrát spálil v podobných situacích. Nejraději bych Vám tu diplomku napsal sám. Spousty jmen a pojmů.

Je to důležité téma, hodné širšímu povědomí předat. Kvalitou obrázků v novinách nás cejchují redaktori. Jako když servíruje kuchař na talíř. Jednou horká kaše, podruhé odvar zase s přeplácanou oblohou skleníkových rostlin bez vitamínů. Kresby ukazují leccos o krajích a době daleko lépe než texty. Už kecám. **Václav Šípoš** studený ze

studené Studénky 20 km pod Ostravou

Psaní je jen mírně pokráčeno a poupravováno.

Mezitulky jsou redakční

Kresby: autor (1. pro Listy Moravskoslezské; 2. pro vlastní web)

Výsledky... / Černá Hora + pár slov „před“ a „po“

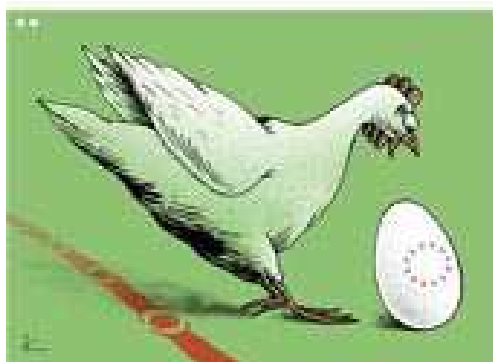
Poroty vypadají všelijak. Někde jsou to řady zachmuřených lidí bloudících kolem dlouhých stolů plných neuvěřitelně směšných obrázků. Jindy jsou to chlapíci

sypaný písek, sirky, žetony, prostě body do bodovacích schránek. Tahle fotka ukazuje tříčlennou (!) porotu mezinárodní soutěže **Syria cartoon contest** „PEN 2007“. Zasedala před pár týdny ve složení: Abdula Abo Rashed (Palestina), Mohammad Kanaysi (Tunis) a hlavní konatel **Red Khalil** (Syrie). A práce, které vidíme na stole, se shodují s obrázky oceněnými v soutěži. Takže jde o závěrečné rozhodování. A jak to všechno dopadlo - kdo jsou ocenění autoři? Stačí si nalistovat výsledky, přilepené na poslední chvíli coby aktuálnosti na konec minulého e-GAGu č. 8. (G)

„Emigrace“ má dedlajnu

Na 500 obrázků zaslaných do německo-turecké soutěže Emigrace (D. Q) s uzávěrkou 28. února se můžete podívat na adrese: www.donquichotte.at - téma je to dost vděčné, samozřejmě se to tu hranicemi, mapami, stromy vyrvanými z kořenů, kufrů, ranci, závorami apod. jen hemží. Mezi účastníky silně převládají autoři ze zemí, kterých se to nejvíce týká aktivně. Minimum autorů je ze zemí postižených imigrací pasivně. A to ještě jsou - tak jako pořadatelé - původem též emigranty. Tento je od **Ilji Katze z Izraele**. Mimo desítek Turků jsou tu vtipy od autorů z celého Balkánu - nejvíc z Rumunska a z přilehlého okolí, ale i kuriózní nové země - Sudán (!) tu mají zastoupení. Slováky ani Čechy jsme v galerii příspěvků nenašli, ale nejméně čtyři Poláky. A ještě něco: při podrobnějším prohlížení asi objevíte, že nejméně čtvrtina autorů sahala spíš do šuplíků než aby namáhala mozek a ruku... ®

1. Kolasin 2007 (Černá hora) „Hory a sníh“

Porota mezinárodní cartoonistické soutěže v černošském Kolašinu na téma „Hory a sníh“ se sešla ve složení Luka Lagator (Č. H.), Aleksandar Blatnik (Srbsko), Slobodan Srdič (Srbsko), Nikola Angelkoski (Makedonie) a Darko Drljevič (Č. H.) udělila tyto ceny:

1. cena: Muhamed Djerlek - Srbsko

2. cena: Alessandro Gatto - Itálie

3. cena: Andrei Puchkaniev - Bělorusko

Zvláštní ceny: Nataša Kostovska (Makedonie), Cristan Topan (Rumunsko), Gabriel Rusu (Rumunsko). (mh)

Pozn.: Hlavní vítěz ze Srbska není příliš známý, zato Ital Gatto pokračuje ve „fešácké sezóně“ po evropských festivalech. A Bělorus Puchkaniev? Ten se po předloňském úspěchu v Písku také pěkně chytil! (G)

KdyKdeKdoKamCoJak(a)Proč / GAG a jeho rubriky; Hofman a jeho veselky, JiWiPa...

GAG a jeho rubriky (atakdále)

Rubrika „Kdo je kdo“ chyběla minule, chybí dnes a bude chybět i příště. Tak to zatím vypadá. Řekněme si proto na tomto místě, že nejde o krach redakčního záměru, ale o **vítězství ducha nad hmotou**. Nad počátkem e-GAGu se vznášela mnohými a dost často pokládaná myšlenka: o čem se bude v GAGu psát, když se zrovna nebude nic dít? Otázka to byla správná i „falešná“.

Ono se totiž toho už tenkrát dělo dost, ale ani edYtor, ani kolegové z předsednictva, ale ani členská báze o tom buď nevěděli, anebo jsme to neuměli zaznamenat, zpracovat a expedovat ostatním. A také nebyli žádní další spolupracovníci, nebyly po ruce vydatné zdroje, což samozřejmě bylo dáno i tím, že skoro nikdo nevěděl o našem bulletinu... Tím, jak se jeho periodicita stávala známější (nejen po Česku) a užitečnost zjevnější, postupně se objevili autoři i mimo náš spolek. Ten pak z toho má užitek - dozvídáme se více o výtvarném humoru v blízkém okolí i vzdáleném světě.

Současně se také zlepšovaly dovednosti i technické možnosti redakce. EdYtor se napojil na internet on-line. A nemusí tedy čekat na večer, aby za nekřesťanské (i nemuslimské) peníze během hodinky vyřídil elektronickou poštu a aspoň letmo „podojil“ známé cartoonistické portály). A také se naučil (neb získal potřebný softwar) leccos s grafickou úpravou a začal tedy zařazovat do týdeníku více obrázků. Zprvu to bylo tristní - bulletin vypadal jako spousta slov o autorech a o obrázcích, které však nebyly vidět. A to, prosím, v časopise, který je věnován vizuálnímu žánru! Z metrových obrázků posílaných šílenci se naučil dělat malé a tak se jich do jednoho čísla (místo prvních dvou až pěti) v tuto chvíli klidně vměstná (se shodným číslem kolem jednoho mega) klidně až třicet. Z černobílých pérovek jsme

dnes u barevných fotografií. Teď ještě se schyluje k dalšímu kroku, kterým snad bude možnost převádět hotové GAGy do formátu *pdf* a usadit tak ona neposedná vydání do nehybné ztrnulosti. A tím zcela ukojit jak těch pár abonentů, co jim chodí tu a tam „neposedná“ čísla, tak i několik majitelů „meků“, jimž chodí GAG v podobě textů a obrázků zvlášť. Také se zlepšovalo jeho hardwarové vybavení a dnes už má (díky dotaci od ČUK) jak scan, tak tiskárnu (tu ovšem může užívat opravdu jen omezeně - vlastně jen pro účely korektury čísel, prováděné jinou osobou - jinak by se prostě nedopltil za barvy!) A má i svůj fotoaparát (ten ovšem bez dotace unie - uvádíme proto, aby nedošlo k nedorozumění) a také fotografku, co s ním pobíhá po našich i jiných akcích.

Vraťme se však k začátku. Zprvu bývaly e-GAGy pěkně plněny více než z poloviny materiály dopředu připravenými. Čísla byla zprvu přibližně, brzy pak skoro vždy, vydávána o podobném stránkovém rozsahu, lépe řečeno neklesla pod nějaké dané minimum stran. Tuto stabilizaci způsobily právě stále rubriky, pro něž se daly materiály připravovat „v hluchých“ časech dopředu. Vedle „Kdo je kdo“ se k nim řadily rubriky „Malý slovník katalogů“, „Do vašich archívů“, „Ze Slovenska“ (zde snažíme rozšířit naše povědomí také o autory vně úzkého okruhu nám dobře známých přátel ze SÚK) - někdy i „Dokumenty“, anebo „Malá recenze na...“ kterou lze připravit nejen k právě zahájené výstavě, čerstvě vydané knize či k včerejší televizní relaci. Právě tak jsme tu - věřme že k radosti autorů i čtenářů - přinášeli recenze zajímavých starších publikací ze (nejen edYtorových) sbírek a knihoven.

Pokud tedy nyní najdete v e-GAGu rubriku „Kdo je kdo ve světě cartoons“, bude to buď proto, že jiných „materiálů“ byl nedostatek - anebo proto, že si to onen vybraný autor zaslouží. A také proto, že se nám dostaly do rukou dobré podklady nejen textové, ale i obrazové. Podobně by to mohlo být časem i u „slovníku katalogů“, kdyby se ovšem aspoň trochu ztenčila vysoká hromada těch, které tu čekají na prohlídku a zařazení (a to se ani neodvažujeme opakovat svou častou žádost o autorskou spoluúčasť dalších čtenářů v této rubrice - mustr na výrobu takového hesla „K“ jako Katalog přece máte v kterémkoliv starším e-GAGu) Ta hromada je ovšem jen petřínskou rozhlednou oproti eifelovce, tvořené jinými publikacemi, alby a časopisy, zasluhujícími dostat se k zasvěcenému publiku. A rubrika „Malá recenze na...“ je až moc malá na všechny potenciální recenze...

Radostné na těchto truchlivých větvích je ovšem to, že jiné rubriky, které jste si oblíbili a které také zásobujete svými dopisy či zprávami, utěšeně vzkvétají. Rubriky „Z pošty“, „KdoKdyKdeCo...“, „Z pošty“, „Časopisy“, „Knihy“, „Ze světa“, „Propozice či „Výsledky“ jsou z více než z poloviny tvořeny „externisty“, když už ne přímo autorsky, textem, kresbami a svými fotografiemi, tak aspoň tipy a pozvánkami, posíláním časopisů a katalogů... Myslím, že nemusím jmenovat všechny, kteří tak s naprostou samozřejmostí činí a mohu jim tu jen poděkovat - a poprosit o totéž ty, kteří tak zatím nečiní (i ze Slovenska).

Tyto rubriky burácejí a rušit je netřeba. A pokud by se někdy nějaká neobjevila, není to věc nějakého zásadního rozhodnutí, ale jen chvilkové nedostatečnosti edYtora, nadbytku aktuálních příspěvků anebo přetlaku materiálů závažnějších. A příště ji opět najdete na svém pohyblivém místě.

Odpusťte, že jsem se tady na tak nezaslouženě velkém prostoru vyjádřil ne k ČUKu či cartoonistice vůbec, ale jen k e-GAGu. Ale jsou občas témata, které je dobré připomenout. Věřím, že i mezi vámi je dnes dost takových, kteří místo čuk řeknou gek a myslí tím celkem totéž. Bratry v jednom triku.

edYtor

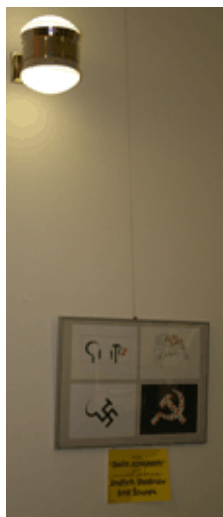
Kresba: **František Kratochvíl**

Čtete správně: „Svatební“ (ne stavební) veletrh!

Koncem února se konal v pražském hotelu Diplomat už 6. ročník Svatebního veletrhu. Ten letošní byl obohacen minimálně o jednu novou atrakci. Kromě spousty šatů, prstýnků, stěvíčků si mohli budoucí manželé zpestřit i svatební oznámení kreslenými vtipy **Zdeňka Hofmana**. Pokud si navíc vybrali Hofmanovu kapelu Triwoly (viz poutač vzadu na obr.) na svou svatební veselici, dostanou ještě jeden dárek. Vtip nakreslený ZH přímo na hostině! (R)

JIWIPA ve Futuře. Jiřina Wilma Palková, výtvarná humoristka z Prahy, má další výstavu. V Galerii Futura (to je tam, jak sídlí komunisti) v ul. Politických vězňů 9, Praha 1. Zve na vernisáž 6. 3. v 17. hodin. Vystavovat bude tentokrát „**Koláže, kreslené vtipy**“. (rj)

Šourek + Strašnov na magistrátu

Stará známá Š + S výstava "**Zrušte komunisty ...**" byla (a snad ještě je?) doprovodnou akcí právě skončeného festivalu proti totalitě Mene tekel (viz www). Je **na hlavní chodbě nové hlavní budovy pražského magistrátu** v Jungmannově ulici 29/34, Praha. Výhodná je poloha v centru města, navíc díky umístění v průchozí pasáži, 18 skel obzírá neuvěřitelné množství jinak jen lelkujících (neb čekajících) diváků! Na úvodním panelu je známý text *Ivana Hanouska*. K tomu přiřadíme zprávu o rozhlasovém pořadu o Jindřichu Strašnovovi. V teletextu ČT byl autor charakterizován: J. Š. zvaný Athos, celník, výtvarník a politický vězeň, žijící v Děčíně. Který k celníkům šel, "*aby se z nanicovatého stal chlap*". Pořad by měl být po odvysílání umístěn na www stránkách ČRo. Čas vysílání 17.30 hod. ve dnech 2. 3. a 4. 3. na stanici ČRo2 - Praha. (Text a foto **Jan Koutek**)

Pozn.: Děkujeme kolegovi Koutkovi-Objeviteli... Od vlastních kolegů, od pořadatelů festivalu, ani od metropolitní radnice, jsme pozvánku pro pro GAG a ČUK nedostali. Inu: stále dokola - přetrvávající nedostatečnost autorů v zásadní oblasti: v informování! ... Vždyť dosud netušíme, kdo vystavuje od úterý v Salonu! ®

Malý slovník katalogů / „N“ jako pro **Nevidomé** (Kreslený humor pro všechny) Praha

Doufám, že i ten nejzavilejší nepřítel přehrabování se ve starých papírech tentokrát pohlédne přimhouřeným okem na dnešní heslo katalogového slovníku. Jak známo, věnujeme se nejraději čerstvým přírůstkům, ale také s chutí zařazujeme ony „prastaré“ exempláře, které svou formou, tématem, původem, resp. účelem vybočují z běžných zvyků a mají svou inspirativní hodnotu pro dnešek.

Katalog „**Kreslený humor pro všechny**“ plní všechny tyto nároky - a je tím zcela výjimečný. Když totiž - a to ještě malým písmem - říká, že je pro všechny, neznamená to, že by byl pořadatel natolik slabý v nápadech. Teprve při jeho ohmatání se tajemství nápisu ozřejmuje. Katalog je vskutku pro všechny, přináší totiž obrázky i slepým. Je to vlastně bomba, neb stejná událost byla i výstava: na rozdíl od obvyklých - tzv. hmatových výstav - tu nejde o umění trojrozměrné, které si slabozraký nebo nevidomý celkem lehce může ohmatat. Zde je prostřednictvím vystouplých bodů *čitelná* i kresba (i když nevím, zda nebo jak ta barevná). Na vernisáži jsem tehdy byl a všechna ta slova vyslechl a uvěřil

jim, že taková výstava má pro zrakově postižené smysl. Že je to něco jiného, když si člověk obrázek „prohlíží“ vlastními prsty, než když mu ho (to známe z rozhlasu) někdo převypráví. Vraťme se však ke katalogu, opatřeném obdobnými předmluvami od ředitele Tyfloservisu a od Galerie Portheimky. Jak vidíte, je obálka celkem nevýrazná, přehledně zde však jsou zastoupeni všichni čtyři vystavující - dvě hvězdy humoru beze slov Miroslav **Barták** a Jiří **Slíva** v barvě, dva nejpopulárnější z *povídavých* kreslířů Vladimír **Jiránek** a Vladimír **Renčín** v černobílém provedení.

Čtyřicet stránek na pevném lesklém papíře, který umožnil potřebnou poloperforaci představuje tyto čtyři autory vždy na 4 stránkách, z nichž na jedné je text o autorovi plus jeho portrét (pozor - tady je nutno všimnout si výjimečně zdařilých snímků každého z čtyřlístku pánů). Vtipy či vtipné grafiky (to u Slívy) mají pro sebe vždy tři strany = tři artefakty. O jejich úrovni humorné či výtvarné netřeba pochybovat, o výběru také - jistě měl slovo i odborník na slepce, který by „nesrozumitelný“ fór na výstavu nejspíš nepustil.

Neznamená to však, že by šlo o vtipy prosté, účelově zjednodušené nebo snad překreslené! Jsou vybrány z běžné (vysoké) produkce jmenovaných mistrů. Se

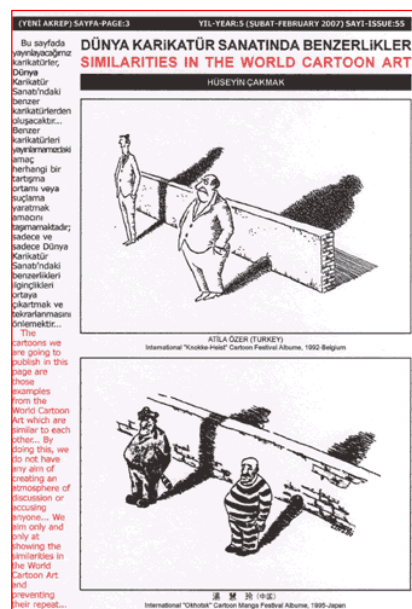

souhlasem autorů byly provedeny jen některé úpravy v samotných obrázcích. Reliéfní hmatová podoba byla výsledkem střetu mezi požadovanými úpravami pro hmatové vnímání a zachováním autenticity projevu autorů. Na realizaci se podíleli odborníci z řad organizace nevidomých a slabozrakých včetně Knihovny a tiskárny pro nevidomé K. C. Macana a Školy J. Ježka.

Humorná akce se konala v prosinci 1998 až lednu 1999 v Praze 5 na Smíchově a byla jakousi druhou kapitolou ke zdejší stejnojmenné výstavě „vážného“ umění. Přestože se při realizaci výstavy ukázaly pochopitelné problémy (nevidomí nemají přesnou představu o nosech či účesech českých politiků, takže pomocný slovní popis je nezbytný) ukázalo se, že vnímat umění hmatem je možné a potřebné. Nu a tady se to odehrálo v žánru nám blízkém. Zda se od té doby nějak „ve věci“ pokračovalo, nevybavuji si. Katalog ovšem zůstává svědectvím o možných, byť na financování (zde podpora Unipetrolu) i na realizaci náročných typech projektů, v nichž může výtvarný humor hrát nejen vděčnou, ale i zajímavou úlohu. (IH)

Kresba: **Jiří Slíva**

Časopisy / New Scorpion č. 55 (aneb Blíženci)

Huseyin Cakmak si stěžuje, že byl napaden (a půl cartoonistického světa to reprodukuje na příslušných stránkách) ale přitom dál pracuje. Zúčastňuje se soutěží a vydává svůj měsíčník **Yeni Akrep** (Nový štír). Poslední číslo je psáno víc turecky než obvykle. Pokud jde o propozice soutěží, všechny už známe (přece jen týdeník je týdeník - i když deník by byl lepší!)

Vybrali jsme proto pro vás aspoň zajímavost, další díl nekonečného seriálu o „podobných“ fórech s názvem „**Similarities in The World Cartoon Art**“. Tentokrát ale nejde o „sprostou krádež“ ale „jen o modifikaci“ na jiné téma - což ovšem neznamená, že by nápad druhý autor nepoužil a zručně neobkreslil. Nahoře Atila Özer z Turecka za Knokke-Heist (Belgie 1992) nakreslil pana tenkého s panem tlustým. To se moc líbilo jistému Číňanovi Link Link a obeslal tím fórem Int. „Okhotsk“ cartoon Manga festival (1995 prý v Japonsku?), ale postavy převlékl. A tak tu máme bachaře s vězňem - se stejně silnými stíny (a oba tlusté). (g)

KomiksNews #13

Když jsem se už 13. února vracel ze křtu nového dvojčísla **Labyrint Revue**, trestuhodně mě ani nenapadlo napsat o tom do KomiksNews. A přitom její šéfredaktor Joachim Dvořák věnuje i tentokrát tomuto žánru nemalou pozornost. Lejtmotivem celého třísetstránkového „časopisu“ je Do It Yourself, a jak je v průvodci čtenáře Labyrintem vtipně poznamenáno, v komiksu se princip udělej si sám uplatňuje neustále. Své „picture story“ zde prezentuje Vladimír 518, představí se i studenti pražské VŠUP Mariana Dvořáková a Martin Kubát. Tradičně vtipný je komiks autora skrývajícího se pod pseudonymem Joury, další „picture story“ následuje a jeho autorem je Radeq Brousil. Hříčka Do Trip Yourself pochází z pera brněnského výtvarníka, básníka a hudebníka Tomáše Přidala. Komiksový set zakončuje v současnosti jedna ze zdejších největších komiksových hvězd Jiří Grus s ukázkami z vlastního pozoruhodného projektu

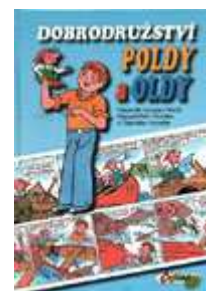
Voleman. To vše proloženo teoretickými statěmi Tomáše Prokúpka, Martina Přibyla, Tomáše Hibiho Matějčka a Jakuba Sedláčka.

Navíc jsem se na onom křtu dobře pobavil s Hibim a Karlem Jerim a vyzvěděl, že hned druhý den míří oba do polské Poznaně. V tamním klubu Meskal jakož i v přilehlé galerii Winda totiž 15. února pořádala Centrala CECA – Central European Comics Art (ten název snad nepotřebuje dalšího

překladu) vernisáž výstavy **Historie v českém komiksu**. Kolekce poukazuje na díla z posledních cca třiceti let – od éry ábíčkovských komiksů a Ilustrovaných sešitů přes Generaci 89 až po současnost. V sedmdesátých a na počátku osmdesátých let vládl zájem o moderní technologie; „dohnat a předejít“ bylo stále ještě heslem obou stran Železné opony, a domácí science fiction byla jedním z mála tolerovaných (nejen) literárních projevů. Proto se i řadě historických námětů dostalo scifistické reinterpretace – například husitské Tvrze, do níž se po havárii dostává vědec ze současnosti včetně svého elektrotechnického vybavení, nebo Golemovi, kdy se legendární homunkulus proměnil v mimozemšťany ovládaného robota. Jiné příběhy, byť se snažily udržet jistou faktografickou věrnost, těžily z historických okolností spíš napětí a dobrodružný rámec jako například Král Madagaskaru od Gustava Kruma sledující dobrodružnou pouť slovenského šlechtice Mórica Beňovského nebo Tomanovy Příběhy psané střelným prachem. S výjimkou např. Atentátu bratří Saudků jsme se tedy komiksů, které by se záměrně vyjadřovaly k dějinným meandrům v české kotlině, dočkali až v posledních letech. Sudetskou otázku i s jejími ozvěnami tematizoval trojdílný komiksový román Alois Nebel. Problematiku exilu i pestrost polistopadové situace otevřela ve svém albu Anna en cavale Lucie Lomová; příjemnou vnitrokomiksovou metaforiku využil pro sborník Czekomiks Jan Turnovec ve svém příběhu Jak to bylo za komoušů. Kromě nich doplňuje pestrou paletu pohledů na českou historii

Jaroslav – komiks Karla Jerieho na námět básně z Rukopisu královédvorského, Radegast – mytologická reinterpretace moravských povodní z roku 1997, pohled do architektonické historie obchodního domu Máj Vladimira 518 a ukázky z Péráka v kresbě Honzy Bažanta. Na vernisáži promlouval ředitel, produkční a teoretik Centrály Michal Šlomka, historii historie v českém komiksu proletěl Tomáš Hibi Matějček, během i po skončení přednášky kolovaly sálem ukázky z aktuální domácí tvorby: Kontraband, Czekomiks, Anna chce skočit, Pán času... Večer završila podpisová akce. Prequelem této výstavy byl Alois Nebel – Můj život, jehož celosvětové turné poznaňská Centrala zahájila; na Historii by pak měla navázat výstava Realita v českém komiksu. Naše komiksová tvorba si tedy na nezáměrně rozhodně ztěžovat nemůže.

A hovoříme-li o historii v českém komiksu, nemůžeme přehlédnout, že Albatros právě znovu vydal legendární **Obrázky z českých dějin a pověstí** s kresbami Jiřího Kalouska. Další domácí „novinkou“ je sbírka čtyřlístkových **Dobrodružství Poldy a Oldy** z pera cartoonisty Maláka. **Vhrstí**

(dost) **Malá (a opožděná) recenze na... / ...Elektrotechnický kalendář L. Kotrhy**

Elektrotechnický (místo „o“ je zeměkoule) kalendář 2007 je výtvarně celý dílem trenčínského Slováka **Lubomíra Kotrhy**. Nevím v Čechách (snad s výjimkou Urbana a Hofmana) o někom tak pracovitém, který by se Kotrhovi rovnal v předpokladech pro takové dílo.

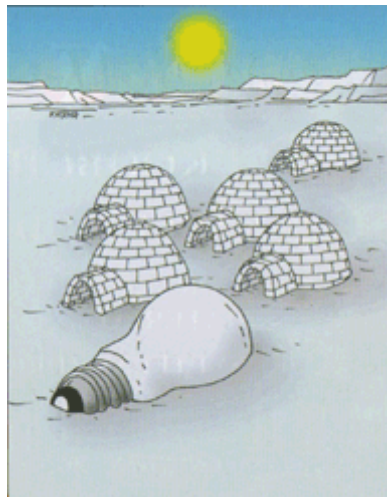

Kotrhu napadne vždycky na všechno sto variant a úsporná linka je vedena tak zkušenou rukou, že se chce věřit, že i takovou kládu, jakou je komerční dílo vydané „ELEZ ELZA“ (Obchod - služby, za redakce Jaroslava Pečínky) zvládl ne asi bleskově, ale určitě do měsíce. Těch obrázků je více než padesát včetně velkého obálkového (mám na něm dole podpis autora s datací 28. 10. 2006 - není to tudíž dárek k výročí založení ČSR?) jak se sluší na stolní kalendář. Jen Lichý s Kovaříkem, kteří se této tvorbě v minulosti intenzivně věnovali z důvodů obživných, a hlavně pak Jaroslav Dostál, který též kalendáře pro jednu elektrotechnickou firmu „dělá“ už dlouhá léta, by mohli soudně posoudit, nakolik jsou Kotrhovy fóry odborně na výši, nakolik původní, a nakolik se to vůbec u takového firemního kalendáře

pis autora s datací 28. 10. 2006 - není to tudíž dárek k výročí založení ČSR?) jak se sluší na stolní kalendář. Jen Lichý s Kovaříkem, kteří se této tvorbě v minulosti intenzivně věnovali z důvodů obživných, a hlavně pak Jaroslav Dostál, který též kalendáře pro jednu elektrotechnickou firmu „dělá“ už dlouhá léta, by mohli soudně posoudit, nakolik jsou Kotrhovy fóry odborně na výši, nakolik původní, a nakolik se to vůbec u takového firemního kalendáře

vyžaduje. Docela si dovedu představit (nad dvěma týdny, v nichž kalendárium provází identický fór co do námětu, byť jednou barevně a košatě, podruhé jen jednobarevně a úsporně) že zákazník, tedy jedna z firem, které si jednotlivé týdny propachtují a zaplatí, si klidně mohl přát stejný fór, jaký už měl přidělen ke své reklamě jiný zákazník: „Ale no tak, pane malíř, udělejte nám taky tady ty dva pralidi s kyjem, co jim vede k ohni ta přípojka! A přidejte na barvě - věřte mi, škodnej nebudete!“

Samotný vydavatel má své inzeráty na čtyřech stranách (týdnech). Barevných vtipů je méně než těch černobílých, které jsou však podloženy žlutí. Kotrhovy kresby jsou tou „nejmenší

třetinou“ ze tří třetin, z nichž se každá podlouhlá stránka skládá. Spolu se suchým kalendáriem jsou však sjednocujícím prvkem díla, které by jinak ani pevná drátěná spirála neudržela graficky pohromadě. Natolik jsou agresivní inzeráty rozdílné co do použitých písem a fotografií, ale i dalších grafických prvků, jimiž jsou hlavně loga zákazníků, která se opravdu k sobě nehodí.

Asi mne teď, a zcela právem, pokáráte, co bych to chtěl od díla, které se nevydává proto, aby se jím ušlechtilý jedinec probíral po večerech, kdy ani na ČT 2 není nic dostatečně nudného. Užité grafika je na světě proto, aby byla často užívaná a také někomu potřebná; tedy užitečná. V případě kreslených fórů (v případě Kotrhy dokonce s velkou přesilou beze slov), se dá konstatovat, že si své doprovodné, oživovací úkoly plní a je si přát (nejen na Slovensku) jen více

takových vydavatelů, kteří po mistrech humorné zkratky (tak blízké reklamě) sahalí co nejčastěji. A kdo by si nepřiplatil, když může mít do svého inzerátu zamontován vtip od vítěze slavné japonské soutěže cartoons před (asi) dvěma lety?

A ještě: díky takovým exotům, jako je níže podepsaný recenzent, nekončí tak časově omezený vydavatelský produkt po novém roce ve sběru. Rozhojní cennou sbírku podobných tiskovin, umístěných v regálu „kalendáře od českých i cizích karikaturistů“. **Ivan Hanousek**

Kresby: **Lubomír Kotrha**

UVU hlásí / Členský příspěvek 2007; Daň 2006

Příspěvek UVU:

PROSÍME PROFESIONÁLNÍ VÝTVARNÉ UMĚLCE, KTEŘÍ JSOU NEBO CHTĚJÍ BÝT ZAPSÁNI V REJSTŘÍKU PROFESIONÁLNÍCH VÝTVARNÝCH UMĚLCŮ, ABY SE PŘESVĚDČILI, ZDA MAJÍ UHRAZEN ČLENSKÝ PŘÍSPĚVEK NA ROK 2007 PŘÍPADNĚ NA LÉTA 2007-2008.

Více http://www.uvucr.cz/rejstrik/rejstrik_titul.htm, dotazy, kontakt <mailto:registr@uvucr.cz>

A teď k daňovému přiznání za rok 2006:

Umělci a minimální základ daně:

Stejně jako v roce 2006 (pro zdaňovací období 2005) i v roce 2007 je vydán jediný formulář přiznání. Ojedinele se ještě setkáváme s rozpaky **nad vyplněním řádku 43 formuláře** (minimální základ daně). Tyto rozpaky jsou způsobeny především tím, že zejména **účetní nerozlišují mezi příjmy z podnikání a příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti**. Možná k tomu přispívá i zahrnutí obou těchto typů příjmu do jediného § 7. Ale vymezení v odstavcích 1 a 2 oba typy příjmů přesně specifikuje. **Příjmy z umělecké tvůrčí činnosti nepatří mezi příjmy z podnikání, ale patří mezi příjmy z jiné samostatné výdělečné činnosti**.

Profesionální výtvarní umělci realizují své umělecké projekty podle zákona č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon; úplné znění 398/2006 Sb.). Zdroj jejich příjmu je analogicky specifikaci podle § 22, odst. 1, písm. f, bod 1 Zákona o daních z příjmů (příjem z nezávislé činnosti, dříve tzv. svobodné povolání).

Z hlediska cit. zákona jsou - pokud jde o uměleckou tvůrčí činnost - samostatně výdělečně činnými osobami, jejichž příjem je zdaňován podle § 3, odst. 1, písm. b (a dále § 7, odst. 2, písm. a).

V případě, že neuplatní výdaje prokazatelně vynaložené na dosažení, zajištění a udržení příjmů, uplatňuje

výdaje paušální sazbou 40 % podle § 7, odst. 9, písm. d.

Ustanovení § 7 c cit. zákona o minimálním základu daně se na umělce činné dle autorského zákona nevztahuje, protože se týká výhradně poplatníků s příjmy podle § 7, odst. 1, písm. a, b nebo c. Týká se tedy příjmů z podnikání, nikoliv příjmů z jiné samostatné výdělečné činnosti, vymezené § 7, odst. 2, písm. a.

V pokynech k vyplnění přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období (kalendářní rok) 2005 se praví:

"ř. 43 Minimální základ daně - tento řádek vyplňte pouze tehdy, pokud se na Vás ustanovení § 7c zákona o minimálním základu daně vztahuje..."

Je tedy z předchozího zřejmé, že **umělec v tzv. svobodném povolání tento řádek nevyplňuje, ale proškrtne** (neb v citovaných pokynech se praví: "Nevyplněné řádky eventuelně oddily bez věcné náplně proškrtněte...")

Tyto a další informace určené profesionálním výtvarným umělcům naleznete na

http://www.uvucr.cz/sluzby/prehled_sluzeb_pro_cleny.htm

Propozice / Švýcarsko, Indie, Rusko

Soutěž „Švýcarská cartoon cena“ byla poprvé vypsána v r. 2004 a zúčastnilo se ji 90 umělců s 250 pracemi. Mezi nimi především švýcarští, ale i němečtí a rakouští cartoonisté. Na obrázku vítězná kresba Petera Bauera z Rostocku. A nyní je tu znova - Swiss Cartoon Award 2007.

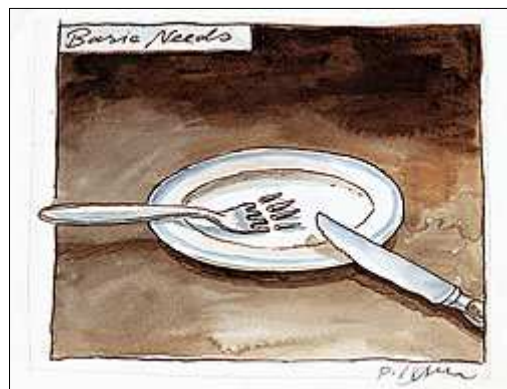
EILNAHMEBEDINGUNGEN SWISS CARTOON AWARD 2007 - Buchs, Švýcarsko

Formát: A3 či A4 (max. o 3 mm odchylka). Počet: 2 práce (vzadu náležitě označené, vpředu vlastnoručně podepsané). Technika: libovolná, žánr: Cartoons, Comics, Kresba, Malba, Koláž etc.

Téma: „Schweizer Bürokratie“ (Švýcarská byrokracie)

Uzávěrka: 30. 4. 2007 (poštovní razítko!)

Formulář: na adrese organizátora

Ceny: Vítězové budou vyrozuměni do konce srpna. Za 1. - 3. místo obdrží šek, za 4.-19. místo věcné ceny.

1. Preis CHF 10 000 cash
2. Preis CHF 2 000 cash
3. Preis CHF 1 000 cash
4. – 10. Preis CHF Naturalpreise im Wert von je CHF 100.

Prvých deset prací bude publikováno v „Blicku“ a čtenáři přidělí nejlepšímu udělí zvláštní cenu.

Výstava: bude třítydenní na podzim v nákupním centru Glatt.

Práce budou nabídnuty ke koupi.

Adresa: Swiss Cartoon Award 2007

Waser Bürocenter AG

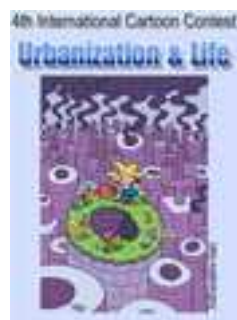
Furtbachstrasse 16, CH – 8107 Buchs ZH

Info: www.swisscartoonaward.ch; info@swisscartoonaward.ch

4th International cartoon contest - Hyderabad, Indie

URBANIZATION and LIFE

Téma: Urbanizace a život (Industries Pollution, Urbanization, Traffic problems)

Uzávěrka: 30. 4. 2007

Ceny:

1. cena: Rs.15, 000
 2. cena: Rs.10, 000
 3. cena: Rs. 5, 000
- plus Special Prizes (12x)

Z pravidel:

Pouze originály jakákoliv výtvarná technika.

Formát: jen A4 (210 X 297 mm).

Cartoon Title, Cartoonists Name, Address and e-mail ID should be written on the reverse Side of each cartoon.

Počet: každý autor max. 3 kusy. *Cartoons should not have been awarded previously.* Vtipy se slovy musí být pouze anglicky a texty jen v obrázku.

Vracení: Zasláné kresby se nevracejí.

Selected works recommended by the jury will be exhibited in India. At the end of the exhibition, an Album of the Cartoons will send to the artists whose work has been exhibited. The organizers hold all the rights to publish the cartoons submitted to the festival and use them in any form (Cartoon album, publicity in the press and other media, posters, calendar, official gifts by the local authorities, organizers, etc.) Vybrané kresby budou vydraženy pro charitu.

Adresa:

Shyammohan, indianink
 8-3-825/5/4/3/1, srinagar colony,
 HYDERABAD-500 073, A.P. INDIA
 Mobile- 94405 95858, email- info@indianink.org
 Info: www.indianink.org

4. International Forum of Visual Humour - **KARIKATURUM - Surgut (Rusko)**

Surgutské muzeum krásných umění zve autory k soutěži

International Forum of Visual Humour **KARIKATURUM – 4.**

Téma: **THE CHOICE (volba, výběr)**

Každodenně stojíme před výběrem, volbou: banálního dárku, životního partnera, povolání, místa pro dovolenou... A také před otázkou: jak šťastná ta volba bude?

Práce: pouze originály, neoceněné v jiných soutěžích. Práce poslané e-mailem se neakceptují.

Formát: A4 (210x297) - A2 (420x590)

Počet: maxim. 5 prací.

Přihláška účastníka musí být psána verzálkami. Bez vyplněné entry-form nebude práce přijata do soutěže.

On the back of each work the following information must appear: name of the author, address, telephone/fax number, e-mail, technique and materials used.

Soutěžní práce se nevracejí, ale zůstávají v majetku Surgut Fine Arts Museum. The works can be exhibited in the halls of the Surgut Fine Arts Museum, resp. v jiných galeriích tohoto ústavu. Práce zveřejní na www.musea.

Deadline: 1. 9. 2007

Zasedání poroty: 10. -12. září 2007

Výstava: zahájení výstavy a předání cen: 12.

6. 2008. Výstava bude otevřena do října 2008.

Ceny:

Grand Prix – the “Diamond Ushanka” – 3000 E

The “Golden Ushanka” Prize – 2000 euro

The “Silver Ushanka” Prize – 1000 euro

The “Bronze Ushanka” Prize – 500 euro

Special Prizes:

The Prize by Department of Culture, Youth Policy and Sports - 500 euro

The Prize by the Surgut Fine Arts Museum – 300 euro

3x special prizes – each worth 100 euro

According to legislation of Russian Federation prize

money are taxable. Všichni ocenění získají diplom.

Sponzoři udělí další zvláštní ceny jednotlivým pracem.

Jury: Yury Kosobukin (Ukraine), Branko Najhold (Serbia),

Viktor Bogorad (Russia), Mikhail Zlatkovsky (Russia),

Rudy Gheysens (Belgium), Vladimir Stepanov (Russia),

Svetlana Kruglova (Russia).

Pořadatelé uhradí vítězům hlavních cen cestu na slavnost a zpět a ubytování v Surgutu. Všichni účastníci jsou zváni na zahájení výstavy (trip and accommodation are at the expense of the participants).

Katalogy: Získají všichni soutěžící vybraní pro výstavu. **Přihláška vzadu v tomto GAGu!**

Adresa:

KARIKATURUM – 4

International Forum of Visual Humour

The Surgut Fine Arts Museum,

21/2, 30 Let Pobedy Str.,

Surgut, Tyumen region, Russia, 628403

INFO: Tel./fax: +7 (3462) 51-68-16, 51-68-08,

51-68-12

E-mail: karikaturum@ramler.ru

Kalendárium / Soutěžní březem - pod duchnu vlezem!

Milé soutěživé typy, draží Kubče, Kratochvíle, Kundero a ostatní KKKovařící!

Únorová vichřice se přehnala a do březové nadílky uzávěrek je ještě pár týdnů času. Zkusme se proto na chvíli uvolnit a nadýchat nových nápadů! Kuczyński, Kosobukin, Kazanovsky, Kotrha, Köroglu, Kovačik - ti všichni si, stejně tak jako vy, už ověřili, že jméno počínající od „K“ je tím nejdůležitějším faktorem, který působí na poroty při udílení nejvyšších ocenění.

Ale nespolehete jen na tuto svou přednost! Je tu konkurenční „Gun-Gang“ - známá banda zločinných vybarvovačů - malířská smečka pilně plodící plné plochy pozadí, která vyráží do protiútku: Gatto, Gepp, Gluszek, Graniak... Doma možná se svým „K“ ještě nějaký čas vystačíte, žádná „G-konkurence“ tu nehrozí, Grombiřík už není agilní. Ale co když na vás vyrukují Goštýř a Gotyza s Grmáškem? Natož pak četní Géčkaři ve světě! Ale je tu rada: buď se zkuste přejmenovat na Gubec nebo Gundera...

Anebo možná postačí koupit si štětečky a barvičky (či příslušný softwar?)

Váš edYtor

KALENDÁRIUM	AKCE 2007	DATUM	GAG č.
Pozdě...	„Svět trvá, dokud se směje“ - Gabrovo, Bulharsko	1. 3. 2007	06-42
Pozdě...	HumoDAEVA - Deva, Rumunsko	1. 3. 2007	06-45
březem	SICAF digital - Seul, Korea	24. 3. 2007	07-06
	„ Funny Hi-Tech “, Prestigio - Praha, Česko/Kypr - NEW!	24. 3. 2007	07-08
	CARLUKA - 2007 - Poltava, Ukrajina - Novinka!	28. 3. 2007	07-08

	„Zabíjení posluš“, Editorial cart. cont. - Ottawa, Kanada	30. 3. 2007	06-47
	„Globalizace“; IX. PCWF - Porto, Portugalsko	31. 3. 2007	07-02
	Umoristi - Marostica, Itálie	31. 3. 2007	07-03/4
	„Zajíc“, Ekofór - národní soutěž - Česko	31. 3. 2007	07-04
duben	Bienále of Art Humour - Tolentino, Itálie	14. 4. 2007	07-05
	„Fascination Automobile“ - Stuttgart, Německo	15. 4. 2007	07-04
	„Produktivita“ - Teheran, Irán	30. 4. 2007	07-06
	„Urbanisation and Life“ - Hyderabad, Indie - NEW!	30. 4. 2007	07-09
	Swiss Cartoon Award 2007 - Buchs, Svýcarsko - Neue	30. 4. 2007	07-09
květen	„Středomořský turismus“ - Alanya, Turecko	1. 5. 2007	07-06
	„Podvod“ - Záhřeb, Chorvatsko	3. 5. 2007	07-06
	„Nábytek dělá domov“, VII. bienále - Písek, Česko - novinka!	18. 5. 2007	07-10??)
	Aydin Dogan - Istanbul, Turecko	18. 5. 2007	07-04
	„Cihlu ničím nenahradíš“, FórumFOR - Praha, Česko - NEW!	22. 5. 2007	07-06
	„Moje nejlepší...(vtipy)“ - Genzano, Itálie	28. 5. 2007	07-06
	„Noviny“ - Kozuchów, Polsko	31. 5. 2007	07-01
	„Kráľ fotbal“ Cartoonfestival - Zemst, Belgie	31. 5. 2007	07-02
červen	„Kocourkov“ Jen členská VÝSTAVA ČUK - není soutěžní!	10. 6. 2007	07-07
	DICACO - Daejeon, Korea - nové	30. 6. 2007	07-07
	„Volba“, Karikaturum - Surgut, Rusko - Nejnnóovýjejší!	1. 9. 2007	07-09
září	Nové Izvestije - Moskva, Rusko - Nóvyje!	1. 9. 2007	07-08
listopad	„Hasiči“ - Cheval Blanc, Francie	1. 11. 2007	07-05
prosinec	China Olympic - Peking, Čína	31.12. 2007*)	06-49

Propozice i výsledky soutěží zveřejňované v e-GAGu mají výhradně **informativní charakter**. Jediným směrodatným a závazným zněním jsou celá **originální pravidla soutěže** vydaná organizátory! Ve výtazích z propozic obvykle nepřebíráme body, které jsou standardní pro veškeré soutěže: práva pořadatelů na otiskování zaslanych prací k propagačním účelům festivalu, sdělení, že pořadatel nezodpovídá za ztráty či poškození zásilky během přepravy na místo, resp. paragraf o právech na výklad statusu, které si vyhrazuje pouze organizátor. (**E-GAG neručí za chyby a překlepy v KALENDÁRIU**)

*) uzávěrka soutěže k OH se týká hlavních cen. Každý měsíc se udělují též ceny měsíční. Nyní je ve hře březen.

POZOR: Není-li v propozicích uvedeno jinak, je datum uzávěrky posledním termínem pro přijetí zásilky organizátorem (nikoliv tedy datem odeslání). **Červeně** jsou označena čísla GAGů s novými soutěžemi.

Zpravodaj České unie karikaturistů ČUK (dříve GEK). Založen 2003. 5. ročník Adresa: ivan.hanousek@dreamworx.cz - Toto je 9. (celkem 215.) číslo (22. 2. 2007). **Číslo 07-10 vyjde po 8. 3. 2006. Telefonujte na: (047) 233 243 668 * Z možného obsahu:** pÚvodník * Malá recenze na... * Ze Slovenska * Citát týdne * Ze světa * Malý slovník katalogů * Z pošty * Kde kdy kdo s kým (a) proč * Časopisy * Knihy * Dokumenty * ČUK / UVU / FECO hlásí * Výsledky * Propozice * Kalendárium...aj.

Aktualita z Prešova!

13. ročník slovenského **Zlatého soudku** (Golden Keg) „*bol šťastný pre autorov z Českej republiky. A nie je to tým, že predsedom bola Marie Plotěná, síce z Moravy ale predsa len z Českej republiky. Úspech mohol sčasti vyplynúť i z kvantity, pretože ČR bola prvá aj čo do účasti (27 autorov), Slovensko 24, Poľsko 23...*“ vzkazuje čtenářům e-GAGu konatel a „šedá eminencia sůťaže“ na zpěněné téma PIVO. „**Zlatý súdok oboslalo 150 autorov z 28 štátov s celkovým počtom do 490 prác...**“, doplňuje prvou informací, po níž budou brzy následovat i nějaké věty rozvinutější - třeba o osobní postřehy (doufejme též z klávesnice kolegyně-šéfpotroctyně Plotěné). Na výsledky z Prešova platí zatím embagro, ale věříme, že až přijde správný čas, GAG bude „u toho“. (gag)

Čerstvě z Nizozemska...

Holandský festival **15. Dutch C. F. v Bergen op Zoom** oboslalo **529 autorů z 53 zemí**. Poslali neuvěřitelný počet **2977 soutěžních prací**. Najít proto svůj obrázek v katalogu je vlastně zázrak - anebo spíš průkazka kvality. Mezi stovkou vybraných vtípů se objevily **čtyři z ČR** od 3 cartoonistů. Dva od **Mirka Bartáka**, po jednom od **Franty Kratochvíla** a **Romana Kubce**. Pokud by byl katalog byl zahajován oceněnými vtipy (to ovšem v Nizozemsku nebývá vždy zvykem), pak by str. 10 pro Kubce mohla být slibná! Deset obrázků ve vybrané stovce je od žen (4 z nic od celkem neznámé Američanky Ann Telnaes, 1 od Allahyavové z Azerbajdžanu). Mimo mnoha domácích Holanďanů a skorodomácích Belgičanů je zastoupení států nízké a celkem vyrovnané (5 Íránců - 4 Turci - 2 Poláci, Ukrajinci, Rusové - 1 Slovák = Kotrha). zcela chybí Číňané! (**zdroj: Frk**)

A na konec:

Tragédie týdeníku spočívá v tom, že když něco pečlivě vyberete, zpracujete a zalomíte do čísla, dojde vám třeba jiná, a ke všemu aktuálnější zpráva anebo fotka. Jako v tomto případě. Uvnitř najdete fotku, kde si porota „PEN“ v Sýrii vybírá fotky k ocenění ze 672 obrázků zaslaných do mezinárodní soutěže, tady jsou ovšem titíž porotmeni už s vybranými obrázky v rukou. Takže: **než uděláme z e-GAGu deník** - k tomu se celkem rychle schyluje - budeme to řešit aspoň takto: aktualizacími dovětky; právě tady

dole, na prázdném místě pod tiráží GAGu. No, přiznejte si to sami sobě a zcela upřímně: dokázali byste žít ještě celičký další týden bez této fotky? A to si na svědomí vzít prostě nemůžeme...

(redakce)

Surgut - přihláška (formulář) k propozicím v tomto čísle:

e n t r y f o r m	имя-name	<input type="text"/>																								
	фамилия-surname	<input type="text"/>																								
	псевдоним-pseudonym	<input type="text"/>																		муж.-male	☐	жен.-female	☐			
	улица-street	<input type="text"/>																								
	индекс-postcode	<input type="text"/>						количество работ number of entries	<input type="text"/>																	
	город-city	<input type="text"/>																								
	страна-country	<input type="text"/>																								
	телефон-phone	<input type="text"/>												факс-fax	<input type="text"/>											
	e-mail	<input type="text"/>																								

s h o r t c u r r i c u l u m v i t a e	<hr/>	фотография или автошарж photographs or selfportret	
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
	<hr/>		
подпись - signature	<hr/>	дата-date	<hr/>